Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

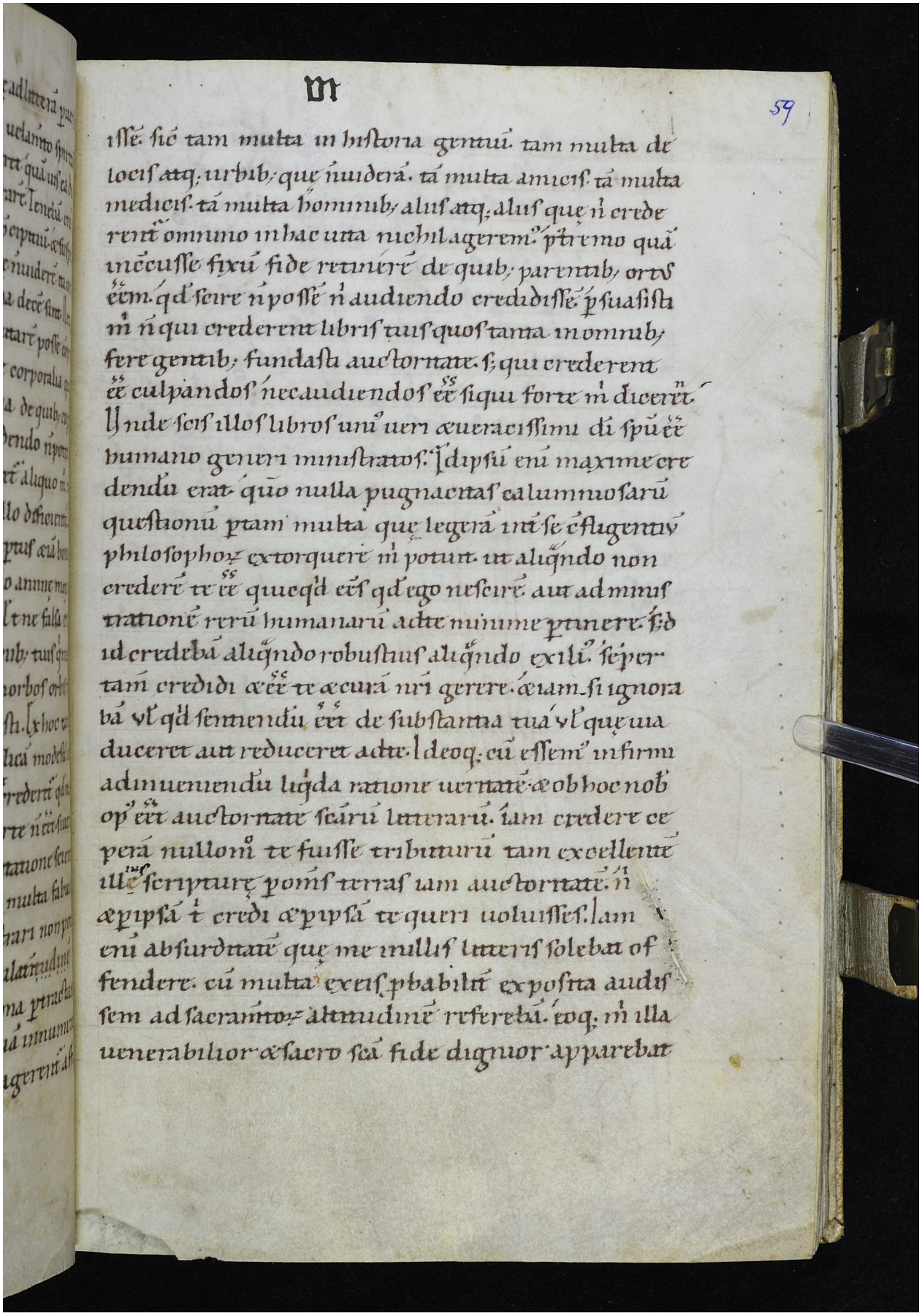

59

ISSE. SIC tam multa in historia gentiu. tam multa de
locis atq; urbib; que nuidera. ta multa amicis. ta multa
medicis. ta multa hominib; aliis atq; aliis que ni crede
rem omnino in hac uita nichil agerem. ptremo qua
necesse fixu fide retinere de quib; parentib; ortis
em. qd scire n posse n audiendo credidisse. psuasis
m n qui crederent libris tuis quos tanta in omnib;
fere gentib; fundata auctoritate. si qui crederent
et culpandos necaudiendos et siqui forte m diceret
Unde scis illos libros uni uer æueracissimi di spu et
humano generi ministratos. Sipsi enim maxime ere
dendu erat quo nulla pugnacitas calumniosaru
questionu ptam multa que legera intellegentiu
philosophoz extorquere n potuit. ut aliq̃ndo non
credere te et quoqd est qd ego nescire aut admus
tratione rerum humanaru adte minime ptinere. sed
id credeba aliq̃ndo robustius aliq̃ndo exilius. sepe
tam credidi æt te æcura nri gerere. æiam si ignora
ba vl qd sentiendu est de substantia tua vl que ua
duceret aut reduceret adte. Ideoq; cu essem infirmu
adminuendu liqda ratione ueritate. æ ob hoc nob
op est auctoritate scriu litteraru. iam credere ce
pera nullom te fuisse tribuaru tam excellente
illis scripturis pomis terras iam auctoritate. n
æipsa i credi æipsa te quem uoluisses. Iam
eni absurditate que me multis litteris solebat of
fendere. cu multa exeis pbabilit exposita audis
sem ad sacramentoz altitudine referebu. toq; m illa
uenerabiliora æsacro sca fide digniora apparebat